

и прѣдставили въ нова свѣтлина и въ всичката си сила. Заедно съ това тий получили бодростъ и мжество къмъ проповѣждане на св. вѣра и станали готови да положатъ за нея даже и живота си. Тий тоя си частъ и захванали всенародно да проповѣдватъ за величието Божие.

Духъ Святый по обѣщанието на Спасителя, прѣбжда въ църквата му и ще да прѣбжде до свършването на свѣтътъ. Съ Свойта всесилна благостъ, Той присвоява на всѣкой вѣрующій това велико дѣло на спасението, което веднѣжъ за всичкитѣ е извършилъ Господъ нашъ Иисусъ Христосъ.¹⁾

§ 2.

Първитѣ успѣхи на Христовата вѣра въ Иерусалимъ.

Празникътъ Петдесетница билъ единъ отъ тритѣ голѣми празници, които особено се почитали отъ Евреитѣ. Заради това въ денътъ на съшествието на Св. Духъ въ Иерусалимъ имало много набожни Евреи изъ разни страни¹⁾

¹⁾ Между дарованията на Св. Духъ трѣбва да отличаваме: а) постоянни и б) чрѣзвичайни. Св. Духъ пробужда челоуѣка отъ рѣховенъ сънъ и го води къмъ покаяние, примирява го съ Бога, възражда, укрѣпява, исцѣрява го, помага на вѣрующитѣ въ борба съ страститѣ, учи го да се моли, съединява го съ Бога, и го прави участникъ въ вѣчный животъ. Това сж постояннитѣ дарования, т. е. които се продължаватъ въ всичкитѣ вѣмена на Христовата Църква. Чрѣзвичайни дарове на Св. Духа сж: Даръ за говорене разни язици, даръ за правение чудеса и даръ за пророчество. Тия дарове сж били нуждни прѣимуущественно за първоначалното распространение на Божията всемирна Църква.

²⁾ Распръснването на Евреитѣ се захванало въ VIII-й вѣкъ до Р. Хр. Подиръ разрушението на Израилското царство, когато по голѣмата частъ отъ Евреитѣ била отведена въ Ассирийскій плѣнъ и отъ тамъ вече не се връщала въ Палестина. А на това распръснване помагали послѣ: Илѣнѣтъ Вавилонскій, завоеванията на Перситѣ, на Александра Македонски, завоеванията на настѣдницитѣ на неговата монархия царие Ассирийски и Египетски и завоеванията на Римскитѣ пълководци. Пророкъ Амосъ говори на Евреитѣ отъ име Божие: Ето азъ ще заповѣдамъ и ще прѣсѣя домътъ Израилевъ между всичкитѣ народи, както се прѣсѣва житото въ рѣшетото и нѣма да падне зърно на земята. (9; 9). Това распръснване е послужило за распространението на Христианството: а) Евреитѣ на всѣкъдъ распространявали здрави понятия за едного истиннаго Бога и подкопавали идолопоклонството; б) тѣ давали на апостолитѣ гостоприемство, свобода за проповѣдъ въ синагогитѣ, и по-добритѣ отъ Евреитѣ ставали тѣхни първи ученици. Ако отподиръ нѣкои отъ тѣхъ и да възставали противъ апостолитѣ и ги изгонвали изъ градоветѣ, то било вече тогава когато сѣмето на Евангелското учение било тамъ посѣяно, и самото гонение отъ Евреитѣ въ тия случаи служило за утвърждение на църквата. Евреитѣ, които живѣли въ други страни, се наричали: Евреи-Еллинисти, или Евреи отъ разсѣянитѣ, за отличие отъ Евреитѣ Палестински.